

[Undervisningsministeren.]

interesser, som bør høres og i givet tilfælde også have en afgørelse, nemlig når det er indenfor et område, der i ganske særlig grad vedrører deres naturlige interesser. Det er det, jeg synes, vi må erkende her, og jeg kan ikke gå med til at kalde en forældrekræds omfattende en skole for tilfældige borgere i kommunen; de er alt andet end tilfældige i denne bestemte relation til skolen. Derfor har jeg været glad ved, at vi får loven gennemført med sit hovedprincip, den fakultative ordning, men med forståelse af, at en særlig ægte, stærk forældreinteresse vedrørende skolen også skal kunne gøre sig gældende.

Til det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er en overflødig demonstration at stikke os disse ændringsforslag ud, for det ærede medlem kan jo ikke være blind for, at den modsætning, der gjorde sig gældende i kommissionen, og som gentog sig ved første behandling, naturligvis også har gjort sig gældende i udvalget, og det, jeg har forsøgt ved ændringsforslagene, har netop været det — jeg vil kalde det efter de gode viljers lov — at se at finde en løsning, som kunne forene de to modsætninger. Når denne løsning nu er fundet — og jeg forstod, at selv det ærede medlem mente, det var ikke uvæsentlige forbedringer, der var kommet —, synes jeg, det er en lidt tom demonstration at møde op her med kommissionens forslag som ændringsforslag. Vi kender det jo allesammen. Det er en billig fornøjelse, det synes jeg godt, man kunne have undværet.

Da jeg nu endelig er ved det ærede medlem, må jeg gøre et par enkelte bemærkninger. Det ærede medlem var i går så venlig overfor mig at gøre opmærksom på en formfejl i ændringsforslaget, hvad der har bevirket, at vi har måttet trykke et særligt blad. Det takker jeg det ærede medlem for, men til gengæld vil jeg gerne gøre opmærksom på, at på det blad, vi har fået af det ærede medlem med ændringsforslag udenfor betænkningen, må der vist være en trykfejl, idet der i ændringsforslaget til § 3, stk. 5, står: „for 5 eller 7 medlemmer“. Ligeledes går jeg ud fra, at der er en fejl i ændringsforslag nr. 2 til § 4, hvor der står: „Den antager — for landkommunerne under forbehold af skolekommissionens godkendelse — løse vikarer ved kommunens skoler.“ Det må dog vel efter logikkens grundsætninger være skoledirektionens godkendelse. Da det ærede medlem var så elskværdig at gøre opmærksom på vor fejl, hvad jeg takker for, vil jeg dog gøre opmærksom på, da vi skal

stemme om ændringsforslagene på dette blad, at helt fejlfri er de ikke.

Derefter vil jeg gerne sige til det spørgsmål, det ærede medlem rejste om § 24, om sløjfningen af stk. 2, pkt. 5, om amtskonsulenten, at deri lægger det ærede medlem en mening, som ikke foreligger. Denne sløjfning er sket efter henstilling fra udvalget, idet dette gjorde opmærksom på, at det allerede af forrige paragraf og andre stykker i § 24 tydeligt fremgår, at de enkelte bykommuners skolevæsen ligger direkte under ministeriet. Derfor har man fundet, at selve den bemærkning er overflødig og kunne være misvisende, idet der, når man tager det enkelte forbehold, pludselig kunne rejses det spørgsmål: ja, men gælder der da andre bestemmelser, hvor forbeholdet ikke skal tages? Jeg må altså efter henstillingen fra udvalget tage det som en ren konsekvens, at sløjfningen sker.

Også det ærede medlem hr. Evald Christensen vil jeg gerne takke for den interesse, han under udvalgsarbejdet har vist. Jeg tror, at man i dette spørgsmål, som også har været så stærkt debatteret, nemlig om præsternes stilling, skal lægge mærke til det ærede medlem hr. Evald Christensens ord. Han taler med særlig sagkundskab, idet han har været i det tilfælde, som han omtalte; han er præst, og den opfattelse, han gør gældende, tror jeg tingets medlemmer skal lægge stærkt mærke til, fordi han er egnet til at sige det med eftertryk. Står jeg og siger det samme, vil det sandsynligvis meget let blive udlagt galt. Det er ud fra egen livserfaring og ud fra en dyb opfattelse af sit kald, det ærede medlem her udtaler, at den løsning, der her er truffet, er den rigtige.

Jeg vil derefter gerne sige til det ærede medlem hr. Heick, at det kan måske nok være rigtigt, at det, der sker her af ændringer, er ikke efter sønderjydernes ønske. Jeg tror nu ikke, jeg misforstår situationen, at det er kommet til orde fra repræsentanter for sønderjyderne, at når vi skulle gennemføre denne tilsynslov, måtte vi i hvert fald bestræbe os for, at den ikke opretholdt noget skel ved Kongeåen. Det tror jeg ikke jeg har uret i, for det har jeg mødt i henvendelser, jeg selv har fået, og jeg kan forsåvidt henholde mig til det ærede medlem hr. Arnth Jensens ord, at det er en af de ting, der karakteriserer lovforslaget, at vi virkelig nu er nået så langt, at vi på alle væsentlige områder har fået en tilsynslov, som er gældende for riget — hvis jeg må bruge det højtidelige udtryk —, for hele Danmark.

Jeg har svaret på det specielle spørgsmål vedrørende København.